یادداشت سردبیر

علی ولیزاده

صدای مکتوب استان

چهار قدم تا ۲۰؛ امروز روزنامه خراسان جنوبی ۱۶ ساله شد و ۱۶ سال از اولین شماره روزنامه استان که برای کمک به توسعه این خطه راه اندازی شده است می گذرد، البته حضور ۱۶ ساله روزنامه استان مرهون الطاف الهی و عنایت و پشتیبانی های چشمگیر شما مخاطبان فرهنگ دوست و همت و حمایت مردمان دیار فرهنگ‌وادب خراسان جنوبی است.

اگر روزنامه منتقد و مطالبه گر خراسان جنوبی توانسته است در طول این دوران به ادامه مطالبه گری بدهد تنها به واسطه قلم پرتلاش خبرنگاران و تجربه ۲۷ ساله موسسه خراسان نبوده است بلکه حمایت، هدایت، مشورت و عنایت مخاطبان بوده که از گردنه های سخت عبور کرده و امروز توانسته است در چند قدمی ۲۰ قرار گیرد. قطعا عنایت مردم ۲۰ بوده و قبول داریم که نتوانسته ایم خود را به مخاطبان بر سانیم البته شرایط فعلی بسیار سخت است؛ هم برای مردم، هم مخاطبان و هم رسانه ها.

شرایط برای مردم سخت است به این دلیل که فضای مجازی وارد عرصه اطلاع رسانی شده است و از آن جا که حرکات بسیاری از فعالان این فضا با قواعد علوم ارتباطات چندان همخوانی ندارد و چه بسا حتی در تضاد است، گاهی روح و روان مخاطب متاسفانه به جای آگاهی و مطلع شدن از پوسته جامعه اطراف خود، به شدت رنج می برد. برخی از آن جه به مخاطب داده می شود به جای کمک به او همچون غذای مسمومی است که مخاطب را آلوده می کند و به مرور می کشد.

به همین دلیل است که فضای مجازی با همه مزیت هایی که دارد از ضریب اعتماد در میان مخاطبان کاسته شده است و به رغم این که دسترسی به آن ساده است اما اعتماد مخاطب به رسانه های مکتوب به مراتب بیشتر است زیرا برای رسانه های مکتوب اصالت و سندیت قائل هستند. بالاخره فضای مجازی با همه مزیت های موجود نتوانسته است اعتماد مخاطب را که همه اعتبار و سرمایه ضروری یک رسانه است به شدت آسیب‌دیده و این شرایط رنج مخاطب را بیش از پیش کرده است.

اما شرایط فعلی برای رسانه های غیرمجازی و مکتوب نیز از دو جهت ایجاد مشکل کرده است؛ از یک سو باید ضعف رسانه های مجازی را جبران می کردند که با مخاطبان بر سانیم البته شرایط فعلی بسیار سخت است؛ هم برای مردم، هم مخاطبان و هم رسانه ها.

شرایط برای مردم سخت است به این دلیل که فضای مجازی وارد عرصه اطلاع رسانی شده است و از آن جا که حرکات بسیاری از فعالان این فضا با قواعد علوم ارتباطات چندان همخوانی ندارد و چه بسا حتی در تضاد است، گاهی روح و روان مخاطب متاسفانه به جای آگاهی و مطلع شدن از پوسته جامعه اطراف خود، به شدت رنج می برد. برخی از آن جه به مخاطب داده می شود به جای کمک به او همچون غذای مسمومی است که مخاطب را آلوده می کند و به مرور می کشد.

به همین دلیل است که